

Lukiolainen Roosa Murto vaihtaa kampiakselin tiivisteeseen Haagan ammattikoulussa.

Ammattikoulussa opiskeleva Juhana Taipale taputtaa puheelle lukion äidinkielen tunnilla.

Roosa Murto (kesk.) ja Juhana Taipale (oik.) yrittävät tunnistaa moottorin osia ammattikoulun välikokeessa.

Lukiolainen ei ymmärtänyt mitään moottoreista

► Lukiolainen ja ammattikoululainen vaihtoivat kouluja päiväksi

Roosa Murto

► Ammattikoulun ensivaikutelma hämmentää. Se on jotain vankilan, autokorjaamon ja sairaalan väliltä. Käytävät ovat sokkeloisia, harmaita ja hämääriä.

Olen vaihtanut päiväksi helsinkiläisestä Alppilan lukioista Haagan ammattikouluun. Tilalleni Alppilaan saapuu **Juhana Taipale** autonasennuslinjalta.

Ammattikoulun autohallissa lattiat ovat täynnä renkaita ja työkaluja, ja seinät automerk-

kien logoja. Bensa tuoksuu ja kauempana soi radio.

Ammattikoulun päivä alkaa teorialuokassa. Moottorimallaja on kaikkialla. Hyllyillä ja pulpeteilla, telineissä ja kärkeissä. Tunnilla käsitellään imutahtia, työtahtia, vaikka mitä tahteja ja niiden osuutta moottorissa.

Toisella tunnilla katsotaan 1970-luvulla tehty opetusvideo.

On raivostuttavaa, kun ei ymmärrä mitään. Välituntienkin keskustelut käsittelevät autoja. Juhana Taipale on asiasta

■ NUORTEN ÄÄNI

Kirjoittaja on pääkaupunki-seutulainen lukiolainen, joka on mukana Nuorten ääni-toimituksessa. Helsingin nuorisosiainkeskuksen hanke auttaa nuoria tuomaan näkökulmiaan esille viestimissä.

eri mieltä. ”Ei me puhuta pelkästään autoista. Puhumme myös muista niihin liittyvistä asioista.”

Taipale arvioi, että lukiossa ihmisiä kiinnostavat eri asiat, joten puheenaiheetkin vaihtelevat televisiosarjoista politiikkaan.

Monet muutkin asiat ovat amiksessa eri tavalla kuin lukiossa. Tunnille saatetaan ilmestyä kesken kaiken. Jostakin kuuluu kännykkäpelin piippauksia. Kaveri näyttää neljän sivun monistenippua eli kaikkea, joka on tehty kolmen viikon teorialuokalla. Lukiossa sellainen läntättäisiin käteen ja käskettäisiin tehdä kotona.

Eikä ammattikoulun pöydissä ole raapustuksia – joko oppilaat ovat kiltimpiä tai pulpetteja vaihdetaan useammin.

”Kellään ei ole mukana repua tai penaalia, eli ei mitään, millä sotata”, Taipale selittää nauraen.

Alppilan lukioon sisään kävelevää Taipaleta jännittää myös. Pieneen epäjärjestykseen tot-

tuneena lukion suuri aula tuomieleen ylästeen.

Ihmisiä on kaikkialla ja melusen mukainen. ”Meillä amiksessa kaikki vain istuvat lattioilla ja kuuntelevat musiikkia”, Taipale pohtii.

Päivä alkaa kemiolla. Osa asioista on Taipaleelle tuttuja yläasteelta, mutta dipoli-dipolisisidokset ovat hänelle vain viivoja ja palloja. Äidinkielen tunnilla käydään läpi pilkun ihmeitä poikkeuksineen.

Ammattikoululainen ei ole ainoa, jota nukuttaa.

Samaan aikaan amiksessa vuorossa ovat käytännön työt.

Saan siniset haalarit kokoa 50, kevään uusinta muotia kuulemma, liian isot turvakengät sekä lasit, hanskat ja kuulosuojaimet.

Vuorossa on ensimmäinen välikoe moottorin eri osista. Yhden osan, männän, muistan aiemmin nähdystä videosta. Olen ylpeä.

Lukiopäivän viimeiset oppitunnit ovat biologia ja matematiikka. Keuhkosoluja enemmän Taipaleta kiinnostaa diaprojektorin heijastusmekanismi. Matematiikka on päivän kiinnostavin aihe, vaikka Tai-

pale kummeksuukin taululle ilmestyvien xy-koordinaattien määrää.

Haagan viimeisellä tunnilla kiristellään runkolaakerikantta. Tulisin hulluksi pelkästään autojen parissa.

Niin tulisi Taipalekin lukiossa. ”Tunneilla vain istutaan hiljaa ja kuunnellaan opettajaa, itse ei saa tehdä mitään.”

Taipale harkitsi lukioon menemistä, muttei pitänyt kolmen vuoden pänttäämistä valkolakin arvoisena. Ammattikoulussa pääsee töihin jo ensimmäisen vuoden aikana.

”Loppujen lopuksi lukiolai-

sisssa ei ollut niin suurta eroa amislaisiin kuin etukäteen ajattelin.”

Päiväni ammattikoululaisena kumosi myös omat ennakkoluuloni.

Mopoja kyllä löytyy, mutta kuten yksi poikakin kysyy: ”Entä sitten?”

HS.fi

Eroavatko lukiolaiset ammattikoululaisista?

HS.fi/keskustelut